

Is grian 's is sgiath Iehobhah fhlaithneis;
 'Si 'n Eglais a gheulach fuidh dhearladh;
 'S na h-aingil 's iad reultan speur an t-soluis
 Thoirt teaguisg, 's thoirt earail, chum tearnuidh
 'Sa nise tha ghaol, mar thaosge soluis,
 Air chriodhachibh chreideach neo-fhalsadh;
 A ghleusadh an cail, le blathas na h-anail,
 Chum cliu thoirt le'n guthanibh arda.

Ach seallibh gu dlu le'r run, 's le'r tuigse,
 Air innleachd ro fairsinn na slainte,
 Tha ruigheachd feadh chrìochaibh cian na cruidhachd,
 'S co chuireas gu coilìontadh cainnt air?
 Tha buaidhean ro-oirdheirg, 's gloir a Chruighear,
 Gu'n chosamhlachd idir, na samhladh;
 Dealradh an gnuis ro-chiuin an Tighearn,
 Is teichidh gach faileas roimh dhearladh.

Seallaibh gu'n dail an stapul Bhethel
 'S faicibh ann Leanamh gu'n samhladh,
 Is abribh, ma's aill libh dan a labhairt,
 Nach soileir an taisbeanadh graidh e?
 Aon ghin Mhic Dhia, ro-ìosal buileach,
 'Se gun mhuirn, 's gun bheadradh, 's gun bhaigh ris;
 Ach ìosal air lar, fuidh thair nam beartach,
 Ghabh tamh, mar a chleachd iad, san ard-thigh.

Ach chuir iad air failt gun dail na h-aingil,
 'S thug sgeul air a theachd chum ar slainte;
 Nis rachaibh gun dail fuidh sga a bhrataich,
 Is gheibh sibh e coiliant' mar gheall e:
 Oir innseam dhuibh sgeul, deir beul an Aingil;
 Deagh sgeul, bhios gun chrìoch is gun cheann air;
 Oir rugadh dhuibh Slanuighear graidh; an Tighearn
 Am baile a gheallaidh, Rìgh Daibhidh.